

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1534/05
05.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија:Љубодрага Пљакића, као председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма- Јовановић, као записничара, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, кога заступа адвокат АБ, против решења Министарства финансија и економије Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Нови Сад, број 438-2930/2004 од 16.12.2004.године, у правној ствари пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 05.10.2005.године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Нови Сад, број 438-2930/2004 од 16.12.2004.године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Апатин, број 438-4091/04 од 26.11. 2004.године, којим је тужиоцу утврђен порез на капитални добитак остварен продајом акција "ББ", у износу од 98.332,18 динара.

Тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да тужени орган приликом решавања није имао у виду да акције стечене по основу радног стажа, као бесплатне акције, у поступку приватизације треба раздвојити од акција стечених куповином на берзи и да се продајом таквих акција уопште не остварује разлика између продајне и набавне цене. Такође сматра да акције представљају учешће у капиталу друштва, а да вредност капитала чини његова укупна вредност која обухвата и ревалоризације и све облике резерве умањене за евентуални, губитак исказан у пословним књигама емитента. Због тога што тужени орган није прибавио потребне податке од емитента о стању релевантних књиговодствених рачуна, погрешно и непотпуно је утврђено чињенично стање и нетачно обрачуната, евентуална пореска обавеза.Даље, тужилац сматра да је оспореним решењем повређено материјално право јер је погрешно констатовано да овако стечене акције не котирају на берзи те као резултат тога набавна цена је утврђена у висини номиналне вредности акција а што је у супротности са Законом о порезу на доходак грађана. Сматра да је порески орган као набавну цену акција могао узети једино најнижу котирану цену у години која претходи датуму продаје па да је ту цену морао ревалоризовати са индексом раста цена на мало и одбити од продајне цене, чиме би пореска обавеза била знатно мања у односу на ону утврђену оспореним решењем. Наводи и да је пореска основица морала бити умањена за износ плаћеног пореза на пренос апсолутних права, берзанских, банкарских и других трошкова продаје акција. Такође истиче да тужени орган није користио могућност финансијског вештачења у овом управном поступку путем специјализоване установе чиме је повредио одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Даље наводи да није спроведен законит и правилан поступак канцеларијске контроле, јер му као странци која учествује у поступку није пружена могућност да се размотре његове примедбе на записнику о тој контроли. Са ових разлога предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У датом одговору на тужбу, тужени орган остаје при свим разлозима из оспореног решења, а при том наводи и одредбе члана 3. и члана 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији које прописују обавезу пореског органа да учесталост и трајање пореске контроле ограничи на нужну меру те предлаже Врховном суду Србије да тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења првостепени орган утврдио је тужиоцу обавезу плаћања пореза на капитални добитак у укупном износу од 98.332,18 динара, искључиво на основу података из пореске пријаве, у скраћеном поступку. У списима предмета достављеним овом суду уз одговор на тужбу не налази се записник о извршеној канцеларијској контроли, што указује да је у конкретном случају очигледно повређено начело саслушања странке и тиме учињене битне повреде правила поступка прописане одредбама члана 9. и члана 133. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр.33/97 и 31/01). Наиме, одредбом члана 121. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС" бр.80/02...55/04) прописано је да порески орган позива пореског обвезника да учествује у поступку канцеларијске контроле, а одредбом члана 122. став 2. истог

закона, пореском обвезнику је дато право да на записнику о извршеној канцеларијској контроли поднесе примедбе у року од три дана од дана пријема.

Према правном схватању Врховног суда Србије начело ефикасности не може да се остварује у управном поступку на штету начела законитости. Стога у поступку утврђивања пореске обавезе, порески орган не може донети решење без учешћа странке односно пореског обвезника у поступку, већ претходно мора спровести посебан поступак прописан одредбама члана 132. и члана 133. Закона о општем управном поступку у коме ће предузети потребне радње ради утврђивања одлучних чињеница и околности које су од значаја за одређивање пореске обавезе, при чему пореском обвезнику мора бити дата могућност учествовања у поступку ради остваривања својих права и законом заштићених интереса.

У извршењу ове пресуде порески органи су дужни да отклоне недостатке на које је пресудом указано и омогуће тужиоцу да се изјасни о свим чињеницама и околностима битним за доношење решења о утврђивању пореске обавезе, а затим одлуче правилном применом закона, придржавајући се примедба и правног схватања суда изнетих у овој пресуди у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96).

Са изнетог Врховни суд Србије је на основу члана 38. став 2. и члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 05. октобра 2005.године, У. број 1534/05

Записничар, Председник већа-судија,

Јелена Тишма- Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

СШ